

Warszawa, dn. października .2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 10/I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko B z siedzibą w K przedstawione we wniosku z dnia 11 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 14 września 2020 r. o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie czy Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym dokonując przywozu plastyfikatorów (tzw. TADE, TRAE, MES oraz (s) RAE) o kodzie CN: 2707 99 99 skutkuje powstaniem obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, w tym szczególności obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 11 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 14 września 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach Spółka B z siedzibą w K, reprezentowana przez radcę prawnego A - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 14 września 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest podmiotem specjalizującym się w dystrybucji nierakotwórczych plastyfikatorów dla przemysłu oponiarskiego i gumowego, które określane są również mianem aromatycznych olejów procesowych. Wnioskodawca podkreśla, że powyższe surowce nie mają przeznaczenia energetycznego (ani opałowego, ani napędowego - ani nie są stosowane jako dodatki lub domieszki ani do paliw opałowych, ani tym bardziej do paliw napędowych (silnikowych)).

Wnioskodawca jest podmiotem powiązany i wyłącznym dystrybutorem na rynki EMEA (Europę, Middle East & Africa) wobec międzynarodowej grupy kapitałowej P, jednego z największych światowych koncernów chemicznych, którego produkty są dedykowane przede wszystkim dla branży oponiarskiej i gumowej oraz dla sektora kauczuków syntetycznych. Wnioskodawca głównie nabywa omawiane surowce od producenta z Grupy, a następnie dokonuje dalszej odsprzedaży na terytorium RP do największych krajowych producentów opon, wyrobów gumowych oraz kauczuków.

W przypadku Wnioskodawcy, omawiane specjalistyczne surowce do produkcji opon, przemysłu gumowego i kauczukowego (tzw. plastyfikatory) można zasadniczo przypisać do czterech kategorii chemicznych:

- **TDAE** od eng. Treated Distillate Aromatic Extract
- **TRAЕ** od eng. Treated Residual Aromatic Extract
- **MES** od eng. Mild Extraction Solvate
- **(s) RAE** od eng. Safe Residual Aromatic Extract.

W ocenie Wnioskodawca mimo, że plastyfikatory te mogą być klasyfikowane do kodu CN 2707 99 99 w żadnym razie nie powinny być one objęte dedykowanymi paliwom obowiązkami w zakresie zapasów obowiązkowych, w tym w szczególności rozliczeniem tzw. opłaty zapasowej.

W dalszej części wniosku Wnioskodawca przedstawia charakterystykę specjalistycznych plastyfikatorów: TRADE, TRAE, MES oraz (s)RAE.

Wnioskodawca wskazuje, że wymienione powyżej plastyfikatory istotnie różnią się, zarówno pod względem chemicznym, jak i kluczowymi parametrami jakościowymi - od tzw. ciężkich olejów opałowych.

Plastyfikatory dedykowane są przede wszystkim do przemysłu oponiarskiego oraz gumowego, kauczukowego jako tzw. wkład surowcowy (a nie paliwo). Innymi słowy, są one substratem chemicznym (który podlega reakcjom chemicznym i procesom fizycznym, a nie „paliwem” do realizacji procesów).

Plastyfikatory DAE charakteryzują się dobrymi właściwościami użytkowymi, zawierają jednak policykliczne węglowodory aromatyczne uznawane za rakotwórcze, w ilości kilkukrotnie przewyższającej zawartość tych węglowodorów w plastyfikatorach uznawanych za nierakotwórcze. Jedną z metod obniżania zawartości policyklicznych węglowodorów aromatycznych z ekstraktów aromatycznych jest poddanie ich ponownej rafinacji selektywnej z zastosowaniem wybranego rozpuszczalnika.

Tak zmodyfikowane plastyfikatory aromatyczne TDAE, MES, TRAE, (s)RAE spełniają wymagania stawiane plastyfikatorom pod względem zawartości związków aromatycznych.

Zasadniczymi składnikami plastyfikatorów aromatycznych do wytwarzania kauczuku są węglowodory aromatyczne oraz inne związki aromatyczne. Trudno jest jednoznacznie wskazać dominujący składnik tych surowców, ponieważ stanowią one mieszaninę bardzo wielu wysokowrzęcych

składników aromatycznych o złożonej budowie chemicznej. Plastyfikatory posiadają szereg charakterystycznych właściwości fizykochemicznych.

Plastyfikatory TDAE, TRAE, MES oraz (s)RAE zostały scharakteryzowane w następujący sposób:

- w ocenie organoleptycznej oba plastyfikatory mają postać jednorodnej cieczy, półtłycznej w temperaturze pokojowej, o ciemnobrunatnej barwie i charakterystycznym zapachu;

- plastyfikatory mają gęstość w 15°C:

- ok. 0,9509 g/cm³ (dla TDAE)
- 0,9566 g/cm³ (dla TRAE)
- 0,9151 g / cm³ (dla MES) oraz
- 0,966 g/cm³ (dla (s)RAE)

i mieszczą się w zakresie gęstościowym typowym dla plastyfikatorów aromatycznych;

- według analizy składu grupowego węglowodorów przeprowadzonej metodą chromatografii elucyjnej (wg metody opisanej w aneksie A Not Wyjaśniających do działu 27 Nomenklatury Scalonej) wskazuje, że zasadniczymi składnikami substancji są składniki aromatyczne, a składniki niearomatyczne stanowią frakcję węglowodorów nasyconych tj. mieszaninę węglowodorów parafinowych oraz naftenowych z parafinowymi łańcuchami bocznymi;

- według analizy składu frakcyjnego metodą destylacji pod ciśnieniem atmosferycznym, poszczególne plastyfikatory wykazują bardzo niską destylację w temperaturze 300°C, co oznacza że zasadnicze składniki produktu charakteryzują się wysokimi temperaturami wrzenia przekraczającymi 300°C;

- pozostałe właściwości charakteryzujące plastyfikatory, tj.:

- lepkość w temperaturze 100°C;
- zawartość siarki;
- punkt anilinowy;
- stała lepkościowo-gęstościowa i
- zawartość węgla w strukturach aromatycznych

przyjmują dla wszystkich badanych przez Instytut Nafty i Gazu prób wartości typowe dla plastyfikatorów, określone szczegółowo w tablicach ujętych w załączanych przez Wnioskodawcę ekspertyzach.

Zdaniem Wnioskodawcy istnieją istotne różnice, zarówno pod względem chemicznym, jak i kluczowym parametrami jakościowymi od ciężkich olejów opałowych. Wnioskodawca załączył do wniosku oprócz wyników badań powyższych plastyfikatorów zweryfikowane przez Instytut Nafty i Gazu również karty charakterystyki opisanych we wniosku specjalistycznych plastyfikatorów.

Wnioskodawca podkreśla, że plastyfikatory TDAE, TRAE, MES oraz (s)RAE fundamentalnie różnią się od oferowanych na krajowym rynku tzw. ciężkich olejów opałowych, mimo formalnej możliwości klasyfikacji ich do tej samej pozycji w ramach Nomenklatury Scalonej, a także że producent oferowanych ww. plastyfikatorów w żadnym miejscu nie odnosi się do ich wartości opałowej, ponieważ parametr ten nie ma znaczenia z perspektywy wykorzystania plastyfikatorów.

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie plastyfikator TDAE, plastyfikator MES, plastyfikator TRAE oraz plastyfikator RAE klasyfikowany do kodu CN 2707 99 99, który ze względu na swoje właściwości nie nadaje się do wykorzystania jako paliwa opałowe (nie jest ciężkim olejem opałowym w rozumieniu ustawy o zapasach) – nie powinno skutkować powstaniem obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego - uznano za nieprawidłowe;

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może

złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Natomiast przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstatuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w

standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywóz jest rozumiany jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on zatem spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty zapasowej oraz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Obowiązki te ciążyą jedynie na podmiotach, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

W obecnym stanie prawnym paliwa określone w art. 2 ust. 1 pkt. 2 lit. f - m ustawy o zapasach zostały zdefiniowane jako:

3.4.10. GAZ PŁYNNY (LPG) - LPG (skroplony gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C₃H₈) i butanu (C₄H₁₀) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.

3.4.12. BENZYNA SILNIKOWA - Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

3.4.12.1. Biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) - Biobenzyna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyna inna niż biobenzyna -Pozostała część benzyny silnikowej - benzyna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyna silnikowa pochodzenia kopalnego).

3.4.13. BENZYNA LOTNICZA - Benzyna przeznaczona specjalnie do tłokowych silników lotniczych, której liczba oktanowa została odpowiednio dostosowana do silnika, z temperaturą krzepnięcia wynoszącą - 60 °C i przedziałem temperatur destylacji wynoszącym zwykle 30-180 °C.

3.4.14. PALIWO TYPU BENZYNOWEGO DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH (PALIWO LOTNICZE DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH NA BAZIE NAFTY LUB JP4) - Pozycja ta obejmuje wszystkie lekkie oleje węglowodorowe używane w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, których temperatura

destylacji mieści się w zakresie 100-250 °C. Otrzymuje się je przez mieszanie naft i benzyny lub benzyn ciężkich w taki sposób, aby zawartość związków aromatycznych nie przekroczyła 25 % objętości, a prężność pary mieściła się w zakresie 13,7-20,6 kPa.

3.4.15. PALIWO TYPU NAFTY DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH -

Produkt destylacji wykorzystywany w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych. Pod względem temperatury destylacji (150-300 °C, zwykle nie więcej niż 250 °C) i temperatury zapłonu ma takie same właściwości jak nafta. Ponadto ma ono szczególne cechy (np. temperaturę krzepnięcia) ustalone przez Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego. Obejmuje domieszki do nafty. Paliwo typu nafty do silników odrzutowych jest zbiorem produktów, do którego należą mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) oraz niebiosyntetyczna nafta lotnicza.

3.4.15.1. Mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) Biopaliwo odrzutowe, które zostało zmieszane z paliwem typu nafty do silników odrzutowych.

3.4.15.2. Nie-biosyntetyczna nafta lotnicza - Pozostała część paliwa typu nafty do silników odrzutowych - paliwo typu nafty do silników odrzutowych z wyłączeniem mieszanego biopaliwa odrzutowego (jest nią zwykle paliwo typu nafty do silników odrzutowych pochodzenia kopalnego).

3.4.16. INNE RODZAJE NAFTY - Rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Temperatura destylowania mieści się w zakresie 150-300 °C.

3.4.17. OLEJE NAPĘDOWE, W TYM LEKKIE OLEJE OPAŁOWE (DESTYLOWANE OLEJE OPAŁOWE) - Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie

morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

3.4.17.1. Biodiesle mieszane (biodiesele w oleju napędowym) - Biodiesle, które zostały zmieszane z olejem napędowym.

3.4.17.2. Paliwa inne niż biodiesle - Pozostała część oleju napędowego - olej napędowy z wyłączeniem biodiesli mieszanych (jest nią głównie olej napędowy pochodzenia kopalnego).

3.4.18. OLEJ OPAŁOWY (CIĘŻKI OLEJ OPAŁOWY) - Wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.

3.4.18.1. Olej opałowy o niskiej zawartości siarki (LSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki poniżej 1 %.

3.4.18.2. Olej opałowy o wysokiej zawartości siarki (HSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki wynoszącej 1 % lub więcej.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie

Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, dnia 7 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U.z 2020 r. poz. 1373). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. ciężkie oleje opałowe oznaczone kodem CN 2707 99 99, natomiast z przepisu § 6 pkt 8 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią ciężkie oleje opałowe oznaczone m.in. kodem CN 2707 99 99.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z definicją legalną, określoną w ustawie o zapasach, przywozem jest import lub nabycie wewnątrzwspólnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym, w myśl art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

We wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej dokonuje przywozu plastyfikatorów TDAE, MES, TRAE oraz plastyfikator RAE klasyfikowanych do kodu CN 2707 99 99.

Aby powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, w tym w szczególności obowiązkiem uiszczenia opłaty zapasowej nabywany produkt musi posiadać kod CN, który zgodnie

z rozporządzeniem o CN rodzi takie obowiązki oraz jego parametry fizykochemiczne wskazują na uznanie danego produktu za paliwo zgodnie z definicją zawartą w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008

W związku powyższym, Organ przeanalizował właściwości fizykochemiczne sprowadzonego przez Wnioskodawcę plastyfikatorów pod kątem spełnienia przez ten produkty wymagań określonych w wyżej przytoczonym rozporządzeniu.

Reasumując, olej opałowy (ciężki olej opałowy) to wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania), których lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80°C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50°C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należy olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.

Na podstawie przesłanych przez Wnioskodawcę dokumentów należy stwierdzić, że w przypadku:

1. Oleju typu TDAE o nazwie handlowej A
 - Gęstość w temperaturze 15 °C – 0,9509 kg/l;
 - Lepkość kinematyczna ;
 - w 37,8°C – 516,3 mm²/s;
 - w 40°C – 436,2 mm²/s;
 - w 100°C – 21,12 mm²/s;
 - Temperatura zapłonu - 260°C.
2. Oleju typu TRAE o nazwie handlowej B
 - Gęstość w temperaturze 15°C – 0,9566 kg/l;
 - Lepkość kinematyczna ;
 - w 37,8°C – 1328 mm²/s;
 - w 40°C – 1097 mm²/s;
 - w 50°C – 496,5 mm²/s;
 - w 100°C – 35,32 mm²/s;
 - Temperatura zapłonu - 283°C.
3. Oleju typu MES o nazwie handlowej C
 - Gęstość w temperaturze 15 °C – 0,9151 kg/l;

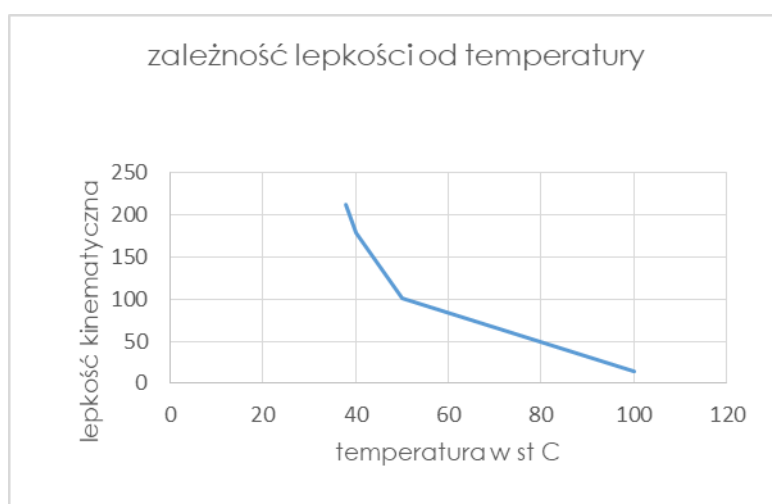
- Lepkość kinematyczna ;
 - w 37,8°C – 212,0 mm²/s;
 - w 40°C – 179,2 mm²/s;
 - w 50°C – 100,8 mm²/s;
 - w 100°C – 14,29 mm²/s;
- Temperatura zapłonu - 254 °C.

4. Oleju typu SRAE o nazwie handlowej D

- Gęstość w temperaturze 15°C – 0,9666 kg/l;
- Lepkość kinematyczna ;
 - w 37,8°C – 3218 mm²/s;
 - w 100°C – 50,96 mm²/s;
- Temperatura zapłonu - 302°C.

Z wyszczególnionych powyżej parametrów fizykochemicznych przedmiotowych produktów wynika, że oleje typu **TDAE**, **TRAE**, **MES** oraz **(s) RAE** charakteryzują się temperaturą zapłonu powyżej 50°C i gęstością powyżej 0,9 kg/l. Również lepkość kinetyczna powyższych produktów spełnia wymagania określone ww. definicji. W dołączonych do wniosku o udzielnie indywidualnej interpretacji, wyników badań przedmiotowych produktów określona została lepkość kinematyczna w 37,8°C, 40°C, 50°C oraz w 100°C. Nie została podana lepkość kinematyczna w 80 °C. Należy jednak zauważyć, że lepkość kinematyczna jest ściśle związana z temperaturą i maleje wraz z jej wzrostem. Zależność lepkości od temperatury może być różna dla różnych olejów. Przyczyną tego są różnice w składzie grupowym węglowodorów, ich strukturze oraz obecności innego typu związków. Istota zagadnienia polega jednak na tym, że zawsze przy wzroście temperatury następuje spadek lepkości produktu naftowego, ale przebieg tej zależności ma charakter indywidualny.

Przykładowo krzywa zależności lepkości kinematycznej od temperatury dla produktu C przedstawiona na rysunku poniżej odzwierciedla fakt, że lepkość kinematyczna oleju w temperaturze 80°C w każdym przypadku będzie wyższa niż lepkość kinematyczna w temperaturze 100°C.

Uwzględniając powyższe zależności lepkości kinematycznej od temperatury bezspornym jest stwierdzenie, że skoro lepkość kinematyczna wszystkich omawianych produktów w temperaturze 100°C przekracza 10 cSt(mm²/s) to w 80 °C, a więc w temperaturze niższej, również przekroczy wartość 10 cSt. Należy więc stwierdzić, że parametry fizykochemiczne olejów typu **TDAE, TRAE, MES** oraz **(s) RAE** spełniają wymagania określone dla olejów opałowych w pkt. 3.4.18 załącznika A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008, spełniają zatem definicję paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

Ponadto należy podkreślić, że z punktu widzenia ustawy o zapasach, a także obowiązków jakie nakłada ustawa na przedsiębiorców dokonujących przywozu, nie jest istotny cel na jaki paliwo to zostało przeznaczone. W związku z powyższym oświadczenie Wnioskodawcy, że przedmiotowe produkty są wykorzystywane dla przemysłu oponiarskiego i gumowego nie może stanowić przesłanki do zwolnienia nabywanego produktu z obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej. Ustawa o zapasach w żadnym punkcie nie określa, że jedynie te wolumeny paliw, które są wykorzystywane do celów napędowych lub grzewczych stanowią podstawę wyliczenia wymaganego poziomu zapasów obowiązkowych i uiszczania opłaty zapasowej.

Mając na uwadze powyższe Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że przywożone plastyfikatory TADE, TRAE, MES oraz (s) RAE zaklasyfikowane do kodu CN 2707 99 99 są ciężkimi olejami opałowymi

w rozumieniu definicji legalnej określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008 i w konsekwencji są paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach.

Należy zaznaczyć, że z przedmiotowego wniosku jednoznacznie wynika, że Wnioskodawca nie prowadzi działalności w zakresie produkcji paliw, zatem nie wypełnia definicji producenta w rozumieniu ustawy o zapasach. W związku z tym, zagadnienia poruszane przez Wnioskodawcę dotyczące różnic w procesach technologicznych wytwarzania przedmiotowych produktów oraz ciężkiego oleju opałowego produkowanego przez O są nieistotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowego wniosku.

Podsumowując, w odniesieniu to przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca dokonując przywozu powyższych plastyfikatorów posiadających dokładnie opisane powyżej właściwości fizykochemiczne jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.